

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011262
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119011262.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu JUDr. Beáty Šuťakovej a prísediacich Heleny Schnirerovej a Anny Papcunovej na hlavnom pojednávaní dňa 18. mája 2020 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

F. H., nar. XX.XX.XXXX Y. L., V. L. Z. XX

je vinný, že

- v presne nezistených dňoch počas letných prázdnin v mesiacoch júl a august v roku 2018 v V. J., okres R. minimálne trikrát sexuálne zneužil maloletú R.. L., nar. XX.XX.XXXX tak, že násilím ju vyzliekol do naha od pása nadol, chytil ju za pohlavné orgány, prsia, zadok, vložil jej jazyk do úst a svojím obnaženým pohlavným orgánom sa pritláčal na jej telo, a to raz v lesíku pri skládke dreva v katastrálnom území obce V. J., okres R. a dvakrát v rómskej osade maloletú zavliekol do domu s popisným číslom XXX tak, že jej držal ústa, aby nekričala, kde ju navyše nútil sa s ním kúpať, bozkával ju a snažil sa na nej sexuálne uspokojiť a zároveň jej pritom bránil odísť z domu, a to tým spôsobom, že šnúrkou zaviazal dvere, aby jej zabránil odísť, pričom tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že maloletá v tom čase nedovŕšila 15-ty rok svojho veku, pričom zranenie jej týmto spôsobom nespôsobil, k pohlavnému styku nedošlo, teda

- osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,
- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi,

čím spáchal

- zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h)

Trestného zákona a § 41
trvaní 7 (sedem) rokov.

ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 10.7.2019 obžalobu na obvineného F. H. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný F. H. v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.
Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý je predmetom obžaloby.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine vrátane nepopretia skutku je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Následne súd uznesením rozhodol, že toto vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení, nakoľko z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nemal o tom žiadne pochybnosti vrátane jeho právnej kvalifikácie.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom znalca PhDr. Jany Čorejovej a prečítaním znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znaleckou organizáciou - Psychiatrická a sexuologická expertízna organizácia, s. r.o., a oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Bola vypočutá PhDr. Jana Čorejová, znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých a Psychológia sexuality, ktorá vypracovala znalecký posudok č. XX/XXXX vo vzťahu k poškodenej R. L. a uviedla, že osobnosť poškodenej je vo vývine a je nezrelá, medzi správaním a túžbami je disharmónia, prítomné boli znaky zvýšenej úzkosti a subjektívne prežíva tieseň ľahšieho a stredného stupňa. Pamäťové schopnosti maloletej poškodenej sú podpriemerné a z forénzneho hľadiska je schopná správne vnímať, zapamätať si aj správne reprodukovať a znalkyňa zistila zachovanú vierohodnosť všeobecnú ako aj špecifickú, a teda je pravdepodobné, že poškodená opisuje udalosti tak ako sa stali. Znalkyňa vplyv iných osôb na maloletú nezistila a maloletá podľa znalkyne v čase vyšetrenia nemala dispozície si takéto udalosti vymyslieť a je vysoko pravdepodobné, že jej opisy sa zakladajú na prežitých udalostiach. Vzťah k obvinenému maloletá poškodená opisovala ako negatívny, vyhradený, sýtený najmä strachom. Znalkyňa pokračovala, že vyšetrením poškodenej zistila zvýšenú anxiétu, obavy a strachy, tieseň a depresívne prežívanie, ktoré sa javia ako následok konania páchatel'a v prípade, že sa tak stalo a rovnako pravdepodobným negatívnym následkom konania páchatel'a sú tiež zmeny v správaní, ktoré dokresľujú obraz prípadnej ujmy a konanie páchatel'a, ak sa tak dialo, možno z pohľadu maloletej charakterizovať ako neočakávané a násilné, pričom maloletá nebola spôsobilá sa mu brániť. Znalkyňa tiež uviedla, že konanie obžalovaného kladené mu

za vinu zasiahlo významne zasiahlo do citového a mravného života maloletej, negatívne ovplyvnilo jej prežívanie, reakcie a správanie a taktiež je možné, že to najmä v intímnej a sociálnej oblasti zanechá následky, avšak to bude závislé od mnohých faktorov. Napriek tomu udalosti mali na ňu negatívny emočný dopad a počas vyšetrovania skutku sa prehĺbila jej intrapsychická tenzia.

Vo vzťahu k obžalovanému znalkyňa uviedla, že vypracovala znalecký posudok č. XX/XXXX, kde jeho osobnosť charakterizovala ako zúženú, kde jeho prežívanie situácií je intenzívnejšie a jeho rozhľad je zúžený, fixuje sa na vnímané súvislosti a ťažšie chápe hľadisko druhých. Sexualita nie je adekvátne skĺbená s emóciami a v náročných situáciách sú je prejavy regresné, uvoľnené a nebrzdené. Brzdový systém osobnosti podľa znalkyne je oslabený, prispôsobivosť je sprevádzaná ťažkosťami, v náročných momentoch je zhoršená a následne je možné aj nevhodné správanie. Pokračovala, že vzťah k poškodenej obžalovaný opisoval rozporuplne, na jednej strane ako bežný, bez citovej väzby a bez zvýšeného záujmu, na druhej strane čiastočne priznal sexuálny záujem o maloletú a prítomné znaky napätia v prežívaní sexuálnej túžby a nedostatočné skĺbenie emotivity so sexualitou naznačuje rizikový osobnostný terén pre daný skutok. Osobnostné odchýlky v zmysle psychologických čŕt v osobnosti znalkyňa nezistila.

Za súhlasu procesných strán súd prečítal aj znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znaleckou organizáciou - Psychiatrická a sexuologická expertízna organizácia, s. r.o., z ktorého záverov plynie, že obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania, netrpí ani netrpel duševnou chorobou alebo poruchou, nie je z hľadiska psychiatrického pre spoločnosť nebezpečný, nie je potrebné mu nariadiť ochranné psychiatrické a tiež ani ochranné protialkoholické liečenie a protitoxikomanické liečenie, nakoľko netrpí závislosťou od alkoholu a ani iných návykových látok. Zo záveru tiež plynie, že obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou, nie je pre spoločnosť nebezpečný zo sexuologického hľadiska a nie je mu potrebné nariadiť ochranné sexuologické liečenie.

Súd vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce Lascov, obžalovaný svojim správaním nenarušoval verejný poriadok, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou pre ochranu verejného poriadku.

Podľa charakteristiky vypracovanej riaditeľom ZŠ a MŠ Brezovica je mal. R. L. v sociálnych vzťahov bezproblémová a približne od januára 2019 sa jej správanie výrazne zmenilo. Nejavila záujem o školské povinnosti, bola odmietavá, smutná a zamyslená, začala sa maľovať, pútala na seba pozornosť a takéto správanie sa u nej zmenilo približne po Veľkej noci.

Podľa správy ÚPSVaR Prešov je maloletá momentálne ustráchaná, nechce sa hrať a chodiť vonku. Rodičia sa snažia maloletú upokojiť a neustále ju mať pod dozorom.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MVSR nemá obžalovaný evidovaný žiaden záznam.

Podľa pripojeného registra trestov, obžalovaný F. H. má jeden záznam, a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov, sp.zn. 4T/111/2012.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/111/2012 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 31.10.2012 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmienčným odkladom pri určení skúšobnej doby 1 rok. Uznesením zo dňa 8.4.2013 súd vyslovil, že odsúdený je účastný amnestie prezidenta SR a teda hľadá sa naň akoby nebol odsúdený.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a

jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že obžalovaný F. H. vyhlásil, že nepopiera spáchanie daného skutku, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane mu príťažuje, že sa dopustil viacerých trestných činov (37 písm. h) Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu súd postupoval v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak ukladá trest za dva, alebo viac trestných činov spáchaných v súbehu trest ukladá podľa trestnej sadzby za trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 2 umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 7 až 12 rokov a za zločin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 3 až 8 rokov.

Teda úhrnný trest súd ukladal podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona a s prihliadnutím na tieto vyššie uvedené skutočnosti ako aj vzhľadom na kritický vzťah obžalovaného k skutku no zároveň berúc do úvahy závery znalca PhDr. Jany Čorejovej vo vzťahu k následkom konania obžalovaného u poškodenej, súd dospel k záveru, že na uvedomenie si následkov konania u obžalovaného je potrebný a zároveň postačujúci v tomto prípade trest slobody na spodnej zákonom stanovenej trestnej a to v trvaní 7 rokov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin lebo táto skutočnosť je zrejma z odpisu registra trestov, obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu Trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Nakoľko uloženie žiadneho ochranného opatrenia obžalovanému navrhované nebolo a takisto zo strany poškodenej nebol uplatnený žiadny nárok na náhradu škody, rozhodnutie neobsahuje žiadny z výrokov vzťahujúcich sa k uvedenému.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov